

Over aanbidding

Het is van het grootste belang dat we het ware karakter verstaan van de aanbidding die God zoekt en waarin Hij Zijn vreugde vindt. God vindt Zijn vreugde in Christus, en daarom moet het voortdurend onze bedoeling zijn Christus aan God voor te stellen. Christus moet altijd het onderwerp van onze aanbidding zijn, en Hij zal dat zijn naar de mate waarin wij door de Heilige Geest geleid worden.

Hoe vaak het helaas anders met ons gesteld is, kan ons eigen hart ons vertellen. Hoe vaak is zowel in de Gemeente als in ons persoonlijke leven het geestelijk peil laag en onze geest ongeïnteresseerd en lauw; hoe vaak zijn we met onszelf bezig in plaats dat we ons met Christus bezighouden. De Heilige Geest is dan niet vrij om Zijn eigenlijke werk te doen (namelijk uit de dingen van Christus te nemen en ze ons te tonen), maar Hij wordt ertoe genoodzaakt ons in zelfoordeel met onszelf te doen bezig zijn, omdat onze wegen niet in overeenstemming met God zijn geweest.

Dit alles is diep verootmoedigend. Het vraagt de ernstige aandacht zowel van ons als vergaderingen als van ons persoonlijk; we dienen het evenzeer gezamenlijk in onze onderlinge bijeenkomsten met ernst te overwegen als persoonlijk in onze binnenkamer.

Waarom is het geestelijk peil van onze bijeenkomsten vaak zo laag? Waarom is er zoveel zwakheid, zoveel dorheid? Waar om dwalen onze gedachten zo veelvuldig en zo snel af? Waarom zijn de liederen en gebeden vaak zo ver van het ware doel verwijderd? Waarom is er zo weinig dat werkelijk de naam 'aanbidding' verdient? Zo weinig waarvan de Heer kan spreken als 'een spijs van het vuuroffer voor de HEERE', tot een liefelijke reuk (Lev. 3:11, 16)? Het is omdat we bezig zijn met ons zelf, met ons eigen 'ik' en wat daarmee samenhangt: onze wensen, onze zwakheid, onze zorgen, onze moeilijkheden. En we geven God niet Zijn 'spijs van het vuuroffer'. Wij beroven Hem in feite van Zijn deel en van dat waarnaar Zijn liefhebbend hart verlangt.

'En de priester zal dat aansteken op het altaar; het is een spijs van het vuuroffer voor de HEERE ... Het is een spijs van het vuuroffer, tot een liefelijke reuk' (Leviticus 3: 11,16).

C.H. Mackintosh.

Uit de vuurgloed van Uw lijden
steeg een geur van lieflijkheid
waarin God Zich kon verblijden
en kan rusten voor altijd.

Geestelijke Liederen 179:4